

ای که به عِشقت آسیر

ای که به عِشقت آسیر، خیلِ بنی آدمَند
با خَبرانِ غَمَت، بی خَبر از عالمَند
یوْسُفِ مِصْرِ بَقا، در همه عالمِ تویی
در طَلبَت مرد و زن، آمدَه با دِرْهَمَند
هر که غَمَت را خَرید، عِشَرَتِ عالم فروخت
سوختِگانِ غَمَت، با غَمِ دِلْ خُرَّمَند
خاکِ سَرِکوی تو، زِندَه گَندْ مُردَه را
زان که شهیدانِ تو، جُملَه مَسِيحَا دَمَند

(حسین وَاٰی حسین وَاٰی حسین وَاٰی) ۲

(مَگه نه این که زندگی بدونِ تو، بدونِ عِشقه) ۲

(مَگه نه این که سَجده روی خاکِ تو، قانونِ عِشقه) ۲

حسین وَاٰی حسین وَاٰی حسین وَاٰی

(مَگه نه این که دست و پا زَدَن تو خون، قانونِ عِشقه) ۲

(مَگه نه این که هر کی کربلا میره، مهمونِ عِشقه) ۲

حسین وَاٰی حسین وَاٰی حسین وَاٰی

(به گردنِ عِشقه خونه)

فَدَای یاره جونم

بدونِ تو نمی‌مونم) ۲

حسین حسین حسین...